

Р.П. Піскун, д-р біол.наук, доц.,
Т.І. Шевчук, канд.мед.наук, асистент
Т.Л. Полеся, канд.біол.наук, доцент,
О.О. Ніколаєнко, канд.біол.наук, доц.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

КУРС ЗА ВИБОРОМ «СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МОЛЕКУЛЯРНОЇ БІОЛОГІЇ»: ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ І ВПРОВАДЖЕННЯ НА КАФЕДРІ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ

Медична біологія є однією з фундаментальних наук, вивчення яких забезпечує високий рівень загально-біологічної підготовки студентів, дає базові знання про функціонування живих організмів, формує науково-природничий світогляд майбутнього лікаря. В останні роки відмічається бурхливий розвиток молекулярної біології і генетики. Стали відомі механізми багатьох життєво важливих для людини процесів та причини їх порушення на молекулярному рівні. Відкриті нові нозологічні форми хвороб, в медичну практику впроваджені новітні методи молекулярної діагностики не лише спадкових хвороб, а й мультифакторних, інфекційних, онкологічних. Також відмічаються значні досягнення в галузях генної інженерії, біотехнології та генної терапії.

Вказані фактори зумовлюють необхідність отримання студентами сучасних знань з молекулярної біології. В зв'язку з цим в навчальний план підготовки фахівців за спеціальностями «Лікувальна справа», «Педіатрія» та «Медико-профілактична справа» введений курс за вибором «Сучасні проблеми молекулярної біології».

Проблема покращення викладання медичної біології та якісної підготовки майбутніх лікарів завжди знаходиться в центрі уваги викладачів кафедри медичної біології Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова. Співробітники кафедри відповідально віднеслися до впровадження на кафедрі курсу за вибором та його методичного забезпечення. З цією метою на кафедрі розроблені тексти лекцій, які розкривають в повному обсязі проблемні питання відповідних розділів згідно програми. До кожного практичного заняття підготовлені методичні вказівки, що відповідають сучасним вимогам педагогічної діяльності. При складанні методичних вказівок враховані всі необхідні моменти, які забезпечують педагогічно грамотну організацію навчального процесу на різних його етапах. Тобто, визначені актуальність навчальної теми та навчальні цілі заняття, здійснений відбір та структурування змісту навчального матеріалу на основі виділення основних його елементів. Велика увага приділена правильній

методичній організації заняття та виділенні змісту основних його етапів. Для контролю засвоєння матеріалу студентами розроблені тестові завдання, ситуаційні задачі різних рівнів складності. Для кращого засвоєння матеріалу складені інструкції та алгоритми для відпрацювання професійних умінь та навичок. Самостійна поза аудиторна робота студентів включає роботу з літературою та написання рефератів, які за-слуговуються на практичному занятті.

Н.М.Усенко, аспірантка
Сумський державний педагогічний університет
ім. А.С.Макаренка, м. Суми

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ САМОСТІЙНОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Важливим показником самостійності як риси особистості виступає пізнавальна самостійність. Аналіз шкільної практики свідчить, що недостатній рівень її сформованості є однією з причин низької результативності шкільного навчання.

Питання про сутність і роль пізнавальної самостійності учнів вирішується у науковій літературі неоднозначно. Так, Н.А.Половникова вважає, що "пізнавальна самостійність проявляється при виконанні учнем власними силами продуктивних навчальних завдань, вимагаючи логічної переробки або часткового аналізу, проведеної раніше переробки".

Успішність навчальної діяльності учнів багато в чому визначається рівнем їхньої пізнавальної самостійності. Саме пізнавальна самостійність дає змогу швидко орієнтуватися у навчальних ситуаціях, приймати оптимальні рішення при виконанні пізнавальних завдань, зберігати активність і самостійність.

Практика засвідчує, що самостійна робота, навіть на аудиторному занятті з іноземної мови, повинна тривати не менше 40 – 50% робочого часу. Вона має на меті: 1) розвиток і закріплення навичок володіння іноземною мовою; 2) збагачення студентів пізнавальною інформацією; 3) оволодіння способами евристичної діяльності, яка необхідна для задоволення потреб особистості в реалізації власного творчого потенціалу.

У проведеному дослідженні ми виявили дидактичну обмеженість традиційних підходів до сутності та організації самостійної роботи. Наявність завдань учителя, надання спеціального часу для виконання самостійної роботи ; планування методів, засобів і форм самостійної роботи не відображають провідної сутності самостійної діяльності.